

DECIZIE nr. 710 din 19 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 26 din Legea nr. 112/1995](#) pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe trecute în proprietatea statului

EMITENT

• **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 90 din 26 februarie 1998**

Data intrării în vigoare 26-02-1998

Ioan Muraru - președinte

Costica Bulai - judecător

Mihai Constantinescu - judecător

Nicolae Popa - judecător

Lucian Stangu - judecător

Paula C. Pantea - procuror

Claudia Miu - magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Maier Mihai împotriva [Deciziei Curții Constituționale nr. 278 din 30 iunie 1997](#).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea de la acea data, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 19 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constata următoarele:

Prin Decizia nr. 278 din 30 iunie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vadiť nefondata excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 26 din Legea nr. 112/1995](#) pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, invocată de Maier Mihai în Dosarul nr. 1.646/1996 al Judecătorei Deta.

Pentru a decide, astfel, completul de judecată a reținut, în esența, ca dispozițiile [art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995](#) nu contravin [art. 15 alin. \(2\)](#) și [art. 16 alin. \(1\)](#) din Constituție și ca [art. 26](#) nu are caracter retroactiv, el aplicându-se de la data intrării în vigoare a legii, fără a afecta situația juridică stabilită anterior.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs Maier Mihai, motivându-l, în esența, cu următoarele argumente:

- "este fals rationamentul" ca prevederile [art. 26 din Legea nr. 112/1995](#) nu au caracter retroactiv, deoarece această lege, ca "lege specială, conține reglementări care vizează rezolvări privind o lege aprobată (recte Decretul nr. 223 /1974), condiționand statutul persoanei care pretinde realizarea dreptului sau real de trimiterea și statuarea operată în baza unei legi vechi dar abrogate";

- "este fals rationamentul că nu exista un regim discriminatoriu juridic între cei care au fost despăgubiți și între cei care nu au fost despăgubiți" în momentul trecerii locuințelor lor în proprietatea statului, "prin aceasta iarăși implicându-se supraviețuirea legii vechi abrogate, dar reactivată prin dispozițiile noii legi".

Potrivit [art. 24 alin. \(3\)](#) din Legea nr. 47/1992, în temeiul [art. II](#) din Legea nr. 138/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, întrucât excepția a fost respinsă ca vadiť nefondata, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Punctul de vedere al Guvernului este acela ca motivele de recurs sunt neintemeiate, în esența, deoarece dispozițiile [art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995](#) nu au caracter retroactiv, nici discriminatoriu și nu contravin prevederilor [art. 15 alin. \(2\)](#) și [art. 16 alin. \(1\)](#) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs, punctul de vedere al guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, retine:

Prin motivele de recurs se reiterează, în esența, argumentarea invocată la soluționarea excepției de către completul de judecată ce a pronunțat decizia recurată.

Susținerea ca prevederile [art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995](#) ar avea semnificația unei aplicări retroactive, întrucât, implicit, recunoaște efectele despăgubirii primite de fostul proprietar, este neintemeiată, deoarece acordarea despăgubirii este guvernată de legea aplicabilă la data când bunul a trecut în proprietatea statului. De aceea, dacă noua reglementare ar înlătura despăgubirea acordată, abia atunci ea ar avea un efect retroactiv. Din acest punct de vedere, faptul ca Decretul nr. 223/1974, în temeiul căruia bunul în proprietatea statului, a fost, ulterior, abrogat prin Decretul-legge nr. 9 din 31 decembrie 1989 nu are nici o semnificație, iar în jurisdicția Curții s-a statuat în mod constant că nu intră în sfera controlului constituționalității legii o reglementare abrogată.

De asemenea, este neîntemeiat motivul de recurs privind încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii, deoarece nu exista o relație de egalitate între situația foștilor proprietari despăgubiți și a celor ce nu au fost despăgubiți.

Invocarea reglementărilor internaționale privind drepturile omului, în sensul că despăgubirea a avut un caracter unilateral și nu bilateral, respectiv nu a fost negociată, nu poate fi reținută, cu atât mai mult cu cât aderarea României la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale s-a făcut după anul 1989, prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, astfel încât aceasta reglementare internațională nu este aplicabilă situațiilor anterioare aderării. În acest sens este și rezerva formulată prin art. 3 din legea sus-menționată.

În consecința, în temeiul art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Maier Mihai împotriva [Deciziei Curții Constituționale nr. 278 din 30 iunie 1997](#).

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 19 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII

CONSTITUȚIONALE,

prof.univ.dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Claudia Miu
